Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Logbook

https://hdl.handle.net/1874/334569

III b 1a

INDISCHE NEDERLANDERS
IN
CONCENTRATIE)KAMPEN.

1. Vele Indische Nederlanders, die de jaren der bezetting hebben doorgebracht in gevangenis of concentratie-kamp, keren "veranderd" terug in de vrijheid en in de samenleving. Deze aantekeningen bevatten een poging tot het geven van een kort, samenvattend overzicht van de ontwikkeling van geestelijke gesteldheid, principiële opvattingen en toekomstplannen dezer "mannen achter prikkeldraad".
De samenstelling moest geschieden op korte termijn, en binnen de onrustige omgeving van een vrouwenkamp. Een verslag van deze aard kan op dit ogenblik nog slechts een voorlopig karakter dragen: voor óver-zicht zijn afstand en klaarheid van atmosfeer nodig. De afgeslotenheid der verschillende kampen ten opzichte van elkaar maakt bovendien het verkrijgen van een algemene indruk moeilijk.
De samensteller maakt zich bewust, dat zijn persoonlijke instelling - onbewust en ongewild - mede van invloed is op de keuze van de kringen waarin hij luisterde, en op zijn oordeel over de betekenis van meningen en stromingen. Men kan nu eenmaal op dit gebied tellen noch wegen. Getracht is, scheef-trekken van het beeld te voorkomen, en eigen overtuiging en inzicht buiten beschouwing te laten. Dit verslag - dat dus slechts een beschrijvend karakter draagt - maakt echter geen aanspraak op de objectiviteit van statistische onderzoekingen naar de "openbare mening" als die van het Gallup-institute.
De mannelijke bevolking der burgerkampen bestond vrijwel geheel uit personen beneden of boven de dienstplichtige leeftijd, uit voor de militaire dienst afgekeurden, en uit degenen die vóór 8 Maart 1942 deel uitmaakten van de "noodformatie".
De aanraking tussen krijgsgevangenen en burgergeïnterneerden was gedurende de jaren der bezetting zéér beperkt. In de burger-kampen is vaak uiting gegeven aan de hoop en de verwachting, dat het door velen verwachte en begeerde "réveil" binnen de kring der "Indische Nederlanders"allereerst zou ontstaan in de groep der krijgsgevangenen, die immers het jonge geslacht vormen. De eerste, zéér voorlopige, indruk is echter, dat de uiterlijke omstandigheden (veel transporten, hard werk, slechte behandeling) gemeenschappelijke bewustwording en bezinning moeilijk hebben gemaakt.
De burgergeïnterneerden zijn vanaf Maart/April 1942 geleidelijk samengebracht in een groot aantal, over Java verspreide, kleinere kampen. Zij zijn vanaf Februari 1944 echter gehuisvest in enige zeer grote kampen te Bandoeng en Tjimahi. Tussen deze kampen vonden verscheidenen, vrij belangrijke, omwisselingen plaats. Daardoor is het mogelijk een betrekkelijk volledig overzicht te krijgen van de ontwikkelingen binnen deze groep.
De samensteller dezer aantekeningen was "vrij" tot 12 Februari 1943, vertoefde tot 12 Februari 1944 in de strafgevangenis te Soekamiskin, en daarna achtereenvolgens in het "vierde bataljon" te Tjimahi (ongeveer 10.000 geïnterneerden), in het Baros-kamp aldaar (3000 bewoners, waaronder de z.g. "prominenten"), en in het vrouwenkamp "Kramat" te Batavia.

2. Na de capitulatie op 8 Maart 1942 leefde in de Nederlandse groep een gevoel van diepe teleurstelling en grote ontstemming. Men erkende vrijwel algemeen dat tijdelijke nederlaag en bezetting niet hadden kunnen worden voorkomen, maar oefende niettemin scherpe kritiek uit op het beleid van legerleiding en burgerlijke autoriteiten. Men was ook zeer verontwaardigd over de wijze waarop tot op het laatste ogenblik voorlichting was verstrekt. Onder de groep der nog-niet-geïnterneerden werd dan ook herhaaldelijk de stelling uitgesproken, dat de - reeds in Soekamiskin en Struyswijk aangehouden - "prominenten" daar na de - toen nog spoedig verwachte! - bevrijding behoorden te blijven tot een "nieuwe" leiding was gevormd. Een enkele voorbereidende poging daartoe werd gedaan, maar heeft voor de betrokkenen ernstige gevolgen gehad.
Uit de kampen der krijgsgevangenen werden tegenstellingen gemeld tussen troepen- en staf-officieren, tussen reserve- en beroeps-officieren, tussen "minderen" en kader. De achtergrond van alle twisten en verwijten is uiteraard de menselijke neiging om de schuld voor nederlaag en leed te zoeken bij "den ander".
De vlakken van wrijving zijn in lange jaren van gemeenschappelijke beproevingen en persoonlijke aanraking afgesleten. Deze tegenstellingen komen nog maar zelden tot uiting. Men roept om krachtige en besliste leiding, om daden in plaats van woorden, om "schifting" naar bekwaamheid en karakter, en om kansen voor de "jongeren". Men vraagt thans echter niet meer verwijdering van het "ancien régime" in zijn geheel, maar slechts van die bestanddelen die niet meer geschikt zijn voor een nieuwe tijd en een nieuwe maatschappij.
In de aanvang kon ook herhaaldelijk een anti-Indonesische stemming worden waargenomen. Men verweet aan de bevolking gebrek aan trouw en aan moed, en preed voor de toekomst een "krachtig optreden", zo nodig gebruik van de "harde hand" aan. Ook deze houding is in de loop der jaren zéér verzacht.

3. De samenstelling van de mannelijke bevolking der burgerkampen vertoonde een bonte verscheidenheid. Geïnterneerd werden: vrijwel alle z.g."belanda-totoks" van 11 à 12 jaar en ouder, een gedeelte van de z.g."belanda-indo's" (de keuze schijnt vrijwel door het toeval te zijn bepaald), enige honderdtallen Chinese landgenoten, en enige honderden Amerikanen, Engelsen en "British subjects". De eerste kennismaking met een zeer groot kamp als "het vierde bataljon" te Tjimahi is uiterst leerzaam. Men beseft dat men zich nooit voldoende heeft bewust gemaakt, hoe groot de sociale en culturele spreiding is binnen de Europese bevolkingsgroep in dit land. Men ervaart hoe klein het gedeelte is dat men als vertegenwoordigend en leidend placht aan te zien, en hoe groot de onweegbare betekenis is van de opvattingen en houdingen der "anderen" voor de verhoudingen tussen de verschillende bevolkingsgroepen.
Men kan het aantal tegenstellingen binnen de kampen naar wens uitbreiden: jongeren en ouderen, gezonden en zieken, "blijvers" en "trekkers", "intellectuelen" en "onontwikkelden", ambtenaren en particulieren, stadsbewoners en "buitenmensen", pastoors en predikanten, de reeds eerder geïnterneerde N.S.B.-ers, en de bestuurders van alle Europese politieke partijen. Allen werden gedwongen tot dagelijks samenleven in zeer beperkte ruimten, tot onderlinge verdeling van onvoldoende hoeveelheden voedsel, tot het verrichten van de primitieve arbeid ten behoeve der kampgemeenschap. Maskers vielen af. Karakters werden naakt uitgekleed. Wezenlijke deugden en ondeugden werd blootgelegd. De waarde van overtuiging en ontwikkeling werd door het vuur beproefd. De wijzen van "schifting" door de "oude" maatschappij bleken dikwijls geen aanvaardbare maatstaf te leveren voor de "nieuwe" verhoudingen.
Door de toevallige verdeling over kamers en barakken, zowel als door opzettelijke pogingen, kwam veel onderlinge aanraking tussen de verschillende groepen tot stand. Toch bleek ook telkens weer hoe mannen van gelijke gezindheid, gelijke belangstelling, elkaar zochten en vonden.

4. Voeding en behandeling waren - gemeten aan de latere ervaringen! - in de aanvang in de meeste kampen vrij redelijk. De overgang van een rustig en welvarend bestaan in een geordende samenleving naar de gevangenschap betekende voor velen echter een ernstige geestelijke crisis. Verscheidenen moesten bovendien kortere of langere cellulaire opsluiting en meer of minder ernstige mishandeling verwerken. De persoonlijke reacties waren zeer verschillend. Men kwam enerzijds tot opstandigheid, wraakzucht, haat, soms ook tot onverschilligheid en lusteloosheid. Anderzijds groeiden allerwege geestelijke en godsdienstige bewustwording en bezinning.
De nood leerdere bidden. Godsdienstoefeningen, avondmaalsvieringen, lezingen en kringen over religieuze onderwerpen, werden druk bezocht. Er was veel vraag naar godsdienstige lectuur. Velen hebben in deze jaren de Bijbel ontdekt.
Evenzo groeide de belangstelling voor vele culturele onderwerpen, die vroeger buiten de kring der gedachten vielen.
Het onderwijs aan de schooljeugd werd in verscheidene kampen georganiseerd ter hand genomen.
Men heeft in deze jaren ook zeer veel gelezen. De samenstelling der bibliotheken droeg echter vaak een "toevallig" karakter, terwijl van Japanse zijde herhaaldelijk is getracht de geïnterneerden alle lectuur te ontnemen.
Anderzijds moet worden vastgesteld dat velen de tijd slechts hebben gedood met spreken over - en het toebereiden van hun voedsel, met kaartspel en eindeloze gesprekken over berichten en geruchten, en dat zij uit de leerschool van het lijden onveranderd of gedegenereerd terugkeren.
De verhouding tussen de groepen der "levenden" en "doden" kan niet in getallen worden aangegeven. Men kan ook niet in de harten lezen - en mag niet oordelen naar uiterlijke schijn. Men kan vaststellen dat nood en beproeving, naast schade en ontaarding, ook groei en louteringhebben gebracht. Winst en verlies kunnen echter niet tegen elkaar worden afgewogen op de schalen van een balans. Slechts de toekomst kan uitwijzen welk teken komt te staan voor het saldo dezer jaren.

5. De kampbewoners wier gedachten en gesprekken zich hebben gericht op de toekomst, hebben zich bij voortduring bewust gemaakt, dat zij leefden achter schuttingen en prikkeldraad, en "in de schduwen van gisteren". Zij hebben slechts de projecties op de omheining hunner kampen kunnen zien van de geestelijke, culturele, economische en sociale ontwikkelingen die plaats vonden in een wereld in crisis en wedergeboorte. Zij weten dat iedere bezinning "binnen" - voorzover zij althans de dingen van tijd en plaats betreft - slechts waarde heeft, indien zij samengaat met een lenigheid van geest, die bereid maakt tot aanpassing aan, en verwerking van het "nieuwe". Zij zien in dat deze erkenning niet behoort voor te komen in een bijzin aan het einde van de samenvatting hunner in en uit gevangenschap gegroeide gevolgtrekkingen, maar in de hoofdzin aan de aanvang.
De eerste indruk van de ontwikkelingen, die "buiten" plaatsvonden toont echter dat de gang der gedachten in velerlei opzicht dezelfde was als "binnen". Ook in de afzondering der gevangenschap kan men blijkbaar de invloed ondergaan van het "geestelijk klimaat" der wereld, en deel hebben aan de grote stroom van gedachten en plannen.

6. De zware lichamelijke beproeving is - behalve voor hen die reeds eerder met Kem Pei Thai en Indonesische P.I.D. in aanraking kwamen - voor de overgrote meerderheid begonnen in Februari 1944. Gebrek aan aanraking met , en volkomen onzekerheid over gezinsleden, zeer gebrekkige huisvesting, vooral ernstige ondervoeding, hebben het lichamelijk en geestelijk weerstandsvermogen van velen ernstig ondermijnd. Gedachten, gesprekken, daden - zelfs dromen - richtten zich op het voedsel, op de stofwisseling, op het luilekkerland van verleden en toekomst. De eigen ervaring leerde thans hoezeer "cultuur" mede door sociale omstandigheden wordt mogelijk gemaakt en gedragen, en hoe groot de degenererende uitwerking is van honger en ondervoeding. De toekomst zal uitwijzen welke verandering de staatkundige en sociale houding der Europese groep als gevolg hiervan heeft ondergaan, en of men de dooddoener dat "ook de arme gelukkig kan zijn" wat voorzichtiger heeft leren hanteren.
Velen hebben echter de "conserverende" waarde ervaren van geestelijke belangstelling en bezinning op de toekomst. Hoop op, verwachten van, voornemens voor een nieuwe tijd en een nieuwe gemeenschap, hebben het lijden verlicht en de geest gesterkt. De waarde van wat binnen de kampen is gegroeid gaat echter uit boven het tijdelijke nut van vulling van tijd en gedachten: ook de rust heeft geadeld.

7. Een zeer ongewenste ontwikkeling - gelukkig van geringe omvang - heeft zich voorgedaan onder een groep Indo-Europese geïnterneerden, eerst in het als landbouwkolonie opgezette kamp "Kesilir", later in de kampen te Tangerang en Tjimahi. De betrokkenen wilden zich als Aziaat beschouwen en beschouwd zien, wensten deel uit te maken van de bekende "sfeer van gemeenschappelijke welvaart", en vormden binnen de kampen een pro-Japanse organisatie. Daarbij sloten zich ook een aantal N.S.B.-ers en Nazi's aan. Deze lieden droegen - binnen de kampen! - een Japans insigne of het hakenkruis, gebruikten in hun onderlinge omgang de Maleise taal, trachtten soms hun medekampgenoten tot het spreken van die taal te dwingen, zochten contact met Japanse instanties, wisten door Japanse tussenkomst plaatsen in kampbesturen te verkrijgen, en zijn verschillende malen als verraders van hun kampgenoten opgetreden. Zij waagden het zelfs op de verjaardag van den Japansen keizer in 1944 binnen een der Tjimahikampen een plechtigheid rond de Japanse vlag te organiseren. Deze ontwikkeling draagt uiteraard slechts een incidenteel karakter, heeft voor de toekomst geen betekenis en wordt hier slechts als merkwaardigheid vermeld. Van enige neiging of poging tot toenadering tot den vijand en zijn beginselen is verder binnen de kampen geen sprake geweest. Den samensteller dezer opmerkingen ontbreken nog voldoende gegevens om zich een beeld te vormen van de ontwikkelingen binnen dat gedeelte der Indo-Europese groep dat "buiten" is gebleven. Men heeft ook daar een zwaar leven geleid. Zorgelijke levensomstandigheden, spionnage, terreur. De voorlopige indruk is dat slechts een klein gedeelte samenwerking met den vijand heeft gezocht; de overgrote meerderheid bleef Nederlander, oranjegetrouw, gezagsgetrouw.

8. Het geslacht der "koloniale" Nederlanders is zeker nog niet uitgestorven. Vooral in de aanvang kon men bepaaldelijk een opleving van de "oude" geestelijke gesteldheid waarnemen. Velen voelden zich teleurgesteld door het gebrek aan initiatief en moed, dat zij aan "de Inlanders" verweten. Het optreden van sommige indonesische politie-agenten en ambtenaren van bestuur en gemeente leidde herhaaldelijk tot een generaliserend oordeel. Men verdedigde de wenselijkheid van regeren - na de bevrijding - met de "harde hand", de noodzaak van krachtige Nederlandse leiding in overheidsapparaat en bedrijfsleven, inkrimping van de staatkundige rechten der bevolking, en beperking - althans stopzetting van de uitbreiding - van het onderwijs aan Indonesiërs. Voor wie de Indische samenleving van "vroeger" kent, behoeven deze betogen niet uitvoeriger te worden opgetekend.
Tijd en rust, zowel als bezadigde voorlichting, hebben een groot deel van deze, vaak primitieve of ikzuchtige stemmingen en opvattingen doen verdwijnen. Vrij algemeen groeide men naar een meer objectieve instelling tegenover het vraagstuk van de verhoudingen tussen de bevolkingsgroepen en kwam tot de erkenning van de rechten, zowel als van de capaciteiten der hiergeborenen.
De schaarse gegevens, die sindsdien ook binnen de kampen bekend werden over de ontwikkeling van "Atlantic Charter" en "World Union" hebben de gedachten zéér bezig gehouden. Velen die vroeger de "koloniale" verhoudingen onnadenkend aanvaardden, en zonder veel ervaring of bezinning in "oude" stijl meepraatten, hebben sindsdien leren inzien dat de ontwikkelingsgang der historie thans andere verhoudingen nodig maakt.
De gedachte aan een rijksgeheel, bestaande uit onderling gelijkwaardige delen, de overtuiging dat aan de andere bevolkingsgroepen het hun toekomende aandeel in de leiding van staat en maatschappij behoort te worden geschonken, het geloof aan de noodzaak om door samenwerking tot saamhorigheid te komen, opdat - als eenmaal de tijd voor vrije keuze is aangebroken - door alle betrokken groepen voortzetting van het rijksverband zal worden begeerd, deze meningen zijn vooral gedurende het laatste jaar van internering tot ruime verspreiding gekomen.
Vastgesteld moet echter worden, dat deze inzichten voor velen niet berustten op erkenning van de algemeen-menselijke noodzaak dezer ontwikkeling en groei, maar slechts op het weten toch niet tegen de stroom van wereldopinie en

III B 1d

internationaal ingrijpen te kunnen oproelen. De verandering van koers ging daarom niet altijd van harte. Soms kreeg men uit betogen ook wel eens de indruk, dat de betogers, zonder veel innerlijke overtuiging, zich aansloten bij een "wereld-mode".
Merkwaardig is in dit verband de, soms door vertegenwoordigers van het Nederlandse en internationale grootkapitaal uitgesproken, overtuiging, dat de door deze ontwikkeling geschapen onzekerheid over de staatkundige en economische "koloniale" situatie der toekomst, zou kunnen leiden tot verplaatsing van dit kapitaal naar andere landen, waar men veiliger meent te zijn.
Vermelding verdient eveneens de herhaaldelijk gehoorde uitspraak van planterszijde, dat men ook in deze kring "vooruitstrevend" denkt en wil handelen, maar dat de in Nederland gevestigde directies in dat opzicht in sterke mate remmend optreden.
De eerlijkheid gebiedt vast te stellen dat de, in de vanuit Australiën Amerika gegeven radio-voorlichting in de Nederlandse taal, gedane uitlatingen over toekomstige verhoudingen, opnieuw tot reactie aanleiding hebben gegeven. Men kon uiteraard slechts incidenteel, en vaak in verwrongen vorm, van deze uitzendingen kennis nemen. Nogmaals en ten overvloede worde opgemerkt dat hier ten aanzien van de juistheid en rechtvaardigheid xxxxxxxxxxx xxxxx van opvattingen en stemmingen generlei uitspraak wordt gedaan. Als waargenomen feit moet echter worden aangetekend dat velen, die gaarne aan een vooruitstrevende ontwikkeling van deze landen willen medewerken, als gevolg van de hierboven bedoelde uitspraken weer aarzelend en schuw zijn geworden.
De oprichting der "Indonesische Republiek", het optreden van vele "leidende" Indonesiërs gedurende de laatste weken, het uitblijven van krachtige maatregelen tegen de toenemende anarchie, de aarzelende stijl van de Nederlandse voorlichting vanuit het buitenland, veroorzaken gedurende de laatste maand een reactie, die bij velen de uitkomsten van jarenlange groei en ontwikkeling weer te niet schijnt te doen.

9. Als algemene uitkomst van vele besprekingen op staatkundig gebied mag worden vastgesteld, dat er grote begeerte is naar samenwerking boven verdeeldheid. Men meent ook "hier en nu", dat de nationale gedachte moet uitgaan boven de nationale geschillen. Men hoopt - zonder "gelijkschakeling" en eenvormigheid na te streven - op een Indische "eenheid in verscheidenheid" van alle raciale, sociale en culturele groeperingen.
Een groep van leidende figuren uit Protestants-Christelijke kring kwam eenstemmig tot de overtuiging, dat vorming van een afzonderlijke "Christelijk staatkundige partij" geen principiële eis is, en dat in de situatie van het "hic et nunc" deze partijvorming waarschijnlijk onnodig en ongewenst zal zijn. Het uit deze groep voorkomende initiatief tot vorming van een algemene, krachtig vooruitstrevende, Nederlandse partij, bereid op basis van gelijkwaardigheid samen te werken met de andere bevolkingsgroepen vond in ruime kring, ook van de zijde der ondernemerswereld, steun en bijval. Men heeft zich - onder volledige erkenning van de voorlopigheid en betrekkelijkheid van alles wat binnen concentratie-kampen werd voorbereid - beraden op de staatkundige, economische, sociale en culturele richtlijnen voor de toekomst van dit land. Voorzover nu reeds kan worden overzien, blijkt opnieuw dat deze ontwikkeling in veel opzichten evenwijdig liep aan die in het moederland, en in de groepen der Indische Nederlanders "buiten".
Regelmatige aanraking is tot stand gekomen tussen vertegenwoordigers van de hier bedoelde groep en leden van de Katholieke geestelijkheid. Men heeft elkaars opvattingen en inzichten, zowel als de tegenstellingen uit verleden en heden, eerlijk en openhartig besproken. Al is over de wenselijkheid en mogelijkheid van gemeenschappelijke organisatorische werkzaamheid geen beslissing genomen, vast staat dat wederkerig begrip en wederzijdse goede wil door de wisseling der gedachten zijn toegenomen.
De in het kamp "Baros" aanwezige hoofdbestuursleden van het I.E.V. zijn over deze ontwikkelingen ingelicht. Uit gevoerde besprekingen en gestelde vragen werd de indruk verkregen dat in deze kring vooral de toekomstige maatschappelijke positie van den Indo-Europeaan zorg baart, en dat men van een, ten opzichte van de Indonesische bevolking krachtig vooruitstrevende, politiek moeilijkheden verwacht voor de eigen groep.
De leider der vroegere C.S.P. handhaaft zijn oude staatkundige opvattingen, maar staat daarin vrijwel alleen.
In de aanvang der internerings jaren kreeg men de indruk dat de "Vaderlandse Club" versterkt uit deze tijd zou terugkeren. Het is moeilijk te overzien, wat tenslotte de uitkomst zal zijn van de golfbeweging van "reacties" en "reactie op reacties". Inhoud, stijl en "gevoeligheid" der voorlichting zullen uiteraard van grote betekenis zijn ten aanzien van het politieke sentiment in deze tijd van overgang.

10. In talloze voordrachten, kringen en groepen zijn voorts de maatregelen tot herstel en vernieuwing van het economische, financiële en culturele leven, van het technische apparaat, onder ogen gezien. Vooral in de grotere kampen heeft de aanwezigheid van zovele personen van bekwaamheid, deskundigheid en ervaring, zoowel als de zeer ruim toegemeten tijd, diepgaande en rustige bezinning, die herhaaldelijk het karakter aannam van "research" arbeid,

mogelijk gemaakt.
Een vrij grote groep "particulieren" bereidde de oprichting voor van een "genootschap voor maatschappelijke opbouw" dat zich ten doel stelt, in samenwerking met de regering, velerlei sociale verbeteringen tot stand te brengen. Voor beschouwingen over radicale hervorming van het Indische onderwijsstelsel, van desa-onderwijs tot Hoger onderwijs, naar moderne inzichten en ervaringen, heeft zeer grote belangstelling bestaan, evenals voor de besprekingen over maatregelen die dienen te worden getroffen ter opheffing van de schade die de schooljeugd in en door de bezettingsperiode heeft geleden.

11. Het is niet mogelijk thans reeds een overzicht te krijgen van de ontwikkeling van gedachten, stemmingen, en plannen binnen de groep der geïnterneerde vrouwen. De verscheidenheid zal ook hier groot zijn. Een van de eerste indrukken is deze, dat de gehele gang van zaken rond de capitulatie van 1942, en de grote zelfstandigheid die gedurende de bezettingsjaren van de vrouwen werd gevraagd, het "natuurlijke", "vanzelfsprekende" vertrouwen van "de vrouw" in de wijsheid en het kunnen van "den man" ernstig hebben geschokt. De beproeving van deze tijd zal wellicht tot een - zij het ongeorganiseerde - "beweging der vrouwen" leiden, waarvan omvang en uitkomst nog niet kunnen worden overzien.

12. Ook de "rijpere jeugd" heeft de jaren van puberteit en adolescentie doorgebracht in gevangenschap. De algemene indruk van den samensteller - wiens werk in de kampen hem met vele jongens van 16 jaar en ouder in aanraking bracht - is deze, dat velen een graad van rijpheid en karaktervorming hebben bereikt, die zij wellicht niet zouden hebben verkregen in de normale gang van zaken. De scholen werden gesloten - de leerschool van het leven heeft velen gevormd tot flinke, rustige, idealistische jongemannen. Achterstand in schoolse kennis wordt voor een goed deel opgeheven door toename van zelfstandigheid en bezonkenheid van oordeel. Men zal er echter rekening mede dienen te houden, dat de ~~xxiix~~ dagelijkse aanraking onder moeilijke omstandigheden met oudere mannen het respect voor "de ouderdom" als zodanig heeft doen verdwijnen. De kritiek op wie zich klein, zelfzuchtig, gulzig of lui toonden, was onbarmhartig; deze leeftijd kent nu eenmaal geen medelijden. Daarnaast bestond echter waardering voor- en bereidheid tot luisteren naar wie de rug recht hielden. Verscheidene jongens hebben onder zeer moeilijke omtandigheden hun studie voortgezet en vaak goede resultaten bereikt. Wellicht zijn het de jongeren, die het minst geschonden, en het meest gerijpt uit deze zware jaren te voorschijn komen. Men make zich bij voorbereidingen en uitvoering van alle maatregelen die ten aanzien van deze groep worden genomen echter bewust, dat "de weg terug" niet bestaat.

13. Het slot dezer Aantekeningen worde gevormd door een momentopname op het ogenblik der Japanse capitulatie. De goede nieuwsvoorziening in de kampen heeft het mogelijk gemaakt het keerpunt te voelen naderen. Vanaf de val van Duitschland maakte men zich dagelijks scherper bewust, dat de "nieuwe dag" stond aan te breken. Van bijna allen, die in redelijke toestand van gezondheid verkeren, en zelfs van velen die eerst herstel behoeven, kan men zeggen dat zij gereed staan als trappelende renpaarden, om in de baan te snellen! De behoefte aan vacantie, aan verlof in de bergen, aan reizen naar het buitenland, wordt niet gevoeld door wie nog tot werken in staat zijn. Men hunkert naar hereniging met zijn gezin - en wil daarna zijn levenstaak weer ter hand nemen. Velen hebben in deze jaren hun gebondenheid aan dit land sterker gevoeld dan tevoren. Zij willen thans toegenegenheid omzetten in daden. Men heeft eiwitten en vitaminen, zowel als vele gebruiksvoorwerpen dringend nodig en is erkentelijk voor alle steun van buiten. Men heeft echter bepaaldelijk geen behoefte aan medelijden, aan opmontering, of aanmoediging, en wenst niet te worden opgenomen in de sfeer der liefdadigheid. Men hoopt onmiddellijk te worden ingeschakeld in dat deel van de arbeid aan herstel en opbouw, waarvoor men de geschiktheid en ervaring bezit, en waarop men zich heeft voorbereid.

K.Posthumus

De zending is een opgewekt leven aan de deur der kerk: Gods volk is niet alleen om zelf! - Het licht uw laat doen het leven der volkeren. Het woord ~~leert~~ gaat door de landen. „Als een blaasbalg" zegt Luther, drijft de volkeren onderling - en vèèr terug —

Maar dit zo is. in de zending steeds ook niet alleen bekering bij de één denken. - ~~Hij baant bij het zendeling daarom~~ Zij begin en waag in zich waarlijk hàar vóór substantie der kerk. Een vraag of een niet in het Rijk, een in enge kerkgemeenschap, niet in de belofte aan uit eigen geloof, niet in het ~~gezicht~~ uitsicht op de einden der aarde, daarin de beloften blijk opwek

Een liefde tot 'bemoeiing', waarin kerk niet bewaard en bedaard. - Wat wordt "toegang" gezocht - 'daarenboven' zal hier het volle Goddelijk "een licht voor de volkeren" [illegible] niet een schijnen [Jes 49 6]. —

Een liefde dit gemeen. Daarin mag de geschiedenis aan het recht kan de blijkt tot zending [illegible] een veld niet [illegible], dat een daarde opdracht tot zending te bedenken - ook een belofte Gods verwerkelijkt (Mth 28 20c) —

— —

Daarom zoals verband gemeente zending: Rijks. Verlangen dat op een wijze, die bevatten moet. Aangeschreven: het Rijk "uitgebreid". - Waar centraal gedachte.

—

Wam Abcijs 21/ff.

III b 1 – 2b

– hoog van het volk Gods bewaden de volkeren steeds eene beslissende magt uitmaakt. Immers en de gehele zend. lit op. nakomen. – Hun hoofd was voldoende genoeg op de waarheden uit de leg. der van Hellenisme, Germanisme enz. – Hoog steeds in hunne het volksl. 2. op de volkeren bekijkt en hoeveel ze daaraan ontleent. Het is zonder min dat debuit het beide waarnemen! – Ik mag hier naar logé'sche beginselg. Hun geen hebt de kerk ~~steeds~~ in haar bekijdenis. Als ze daarvan afwijkt, geeft ze zich gewonnen. – Daarom de magt:
a). hand van ouwst. of Vrijtag.
~~b~~ gelijkschakeling. Indië.
Moslim-landen.
b) geen uitmissen. Opgaan in volk. kapsten
en gemeente bewaren. – 2. gewonnen geen.

–

Vanuit deze magt uit en 'ha. geschiedenis-achtigheid. beaalt echter ook in zending zelf bewust daarop gericht. Wordt schrift (minimaly des Ch.) in diepte zien. Vraagt bestudeeren van v. Winkelaanning: en daar 1-0. eigen inhoud van zending. – Vandaar uit zelfstand. kerk (angelsaks) en "baanstandige" Kerk. – Deze laatste hier moet in dit zending. En dit complex van magt: Kerk.. hiërarchie.

Daarom we dus onderzoeken wat de ch. zend. reek. aan het volksbewustzijn – zetten we daar in, waarin zelf het kompunt zich legt! –

III b 1-2c

Volkstum

eng: folkways!, Summer!.

Boas. Anthropol & Modern life 1928. My. MS:

"A study of the behaviour of man shows that actions are on the whole more stable than the angles.

Murdock. Science of Culture AA 32. 212.

"social heritage" of the group: transmitted folkways.

III b 1-2 d

Volk Gottes.

de Quervain Freiheit.
~~12. Apostelamt~~

39. der Glaubende beim das Regiment Gottes unter den Völkern
40. k. Volksgottes der Schlüssel zu dieser Geschichte.
hier der Gesch: Sammlung seines Volkes, die Segnung an Abraham, die Segnung von Menschen aus allen Völkern durch den König seines Volkes, Christus. Ps 33.

Kvdah. 2/8 VV.

—

Reichsangelegenheit Adam Rk.
Ak B. Begriff auch in Rk. II 20. 24 ff
– Rk als Frage an die Rk. — 329 ff
Stimmungen Chr. Ak. 22.30
Kvdah. 2/4.
Sippe Ex. NBS I T S. 10 ff. Kvdah. 2/8/4.
Kvdah. 2/7. Reichsangelegenheit

Chr Schauens. M. als Mittel zum Verständnis der Bibl.
Israelologie. NAKK '26. 97-110.
Heim Kämpfende Christi KKK. '26. 97-107
J Reinhard. Judenmissionalismus. NAKK 2.26.

III b 1 - 2d

1940. Chinezen 1.2 mill.
— Vr. Oosterl. 100.000.
Europ. 250.000.
Totaal 10 mill.

Java. Javanen 30 mill.
Soendan 10 mill.
Madoer 5 mill.
(Bali ei 1200
Tengger mensen 10.000.

} Gezamenlijk maar Soendan niet Totaal.

Sumatra. Maleiers 3.5 mill.
D. Mal. Atjehers 750.000
(Gajo Alas: 50.000)

Overige Inl. Mal. Bataks 1 mill
Minangk 2 mill.
Redjang-Lampong Totaal Ld. 500.000.
Kubaks 25.000.
Weddaïden met geestelijke Negritos (de Akit)

~~Tot~~.

W. kust Noord 200.000
Inl. Mal. Mentawei 50.000
Nyassers 300 — en van andere volken die aan het uiterste Noorden zijn

50 CROW'S NEST ROAD
BRONXVILLE 8, N. Y.

In the Netherlands 1911.

Rekening. 300. Insects en the Anthropological Garden of Leiden.

aanwas: 500.000 | geleden. Javaanbrahmans.
50.000 | geleden. Australaïde restro ohkl. banwa eil.
melanesische negriden in binnl. Timor.
archaïsche massen { negrieben - Sumatra. Timor - hov f.
Weddaïden. O Sens. Banco. Celebes. Ceram.

10.000 j. aan sche grabenbeen, Proto Malaien".
met kankasaïd dan Berbers Mal.

22. skeem met N angelsaïd..
Berbers Mal.

5 racial aanw.
af. Berbers Mal: kusten aanw. eil. f.S. B. Cel.
bij Proto. Mal. binnenland ..
cf - kl Sunda. eil
df Moluksken: Alfoers negriden Papoea x Protomal.
ef hov f: Bap.

Restno van archaïsche massa: Australaïd Javaans. negrid. negrito Weddaïd.

III b1-2e

1920: Open aan Inlandsch: expansie.

1930... B. Gew. buiten export van Java.

Gemeen van Boeren cc. plantaties cc. te laten meewerken.

Java: 1894. 60% . 1938: ± 30% export.

Na 1930 (crisis) vrije > gelijke economie.

50 CROW'S NEST ROAD
BRONXVILLE 8, N. Y.

Geschiedenis

1- 700 Hindoe-emigratie: atmo Chr.
Indië Kamer van Koop.
700-700 wisseling Shiva Boeddh.

900 Hindu Java > centrum O Java. Shivaïtische Hindoe dominium.
Syncretisme.
Javaanse expansie.

1000 uitbreiding of mercantile by territorial systems.

1901: ethische politiek!
1918 Volksraad: eerst adviserend.
1922: collegialiteit kamer.
1925. Indians. Indo wonnen. | 60 l: 50 Indon
25 Hoed.
5 Chin.
50 Javanen

Decentralisatie & Democratisatie.
1925: Java: 3 Gemeenten.
1930. BG 3 - Hoofd B. Pl. Gr Oost.

III b1 - 2f

50 CROW'S NEST ROAD
BRONXVILLE 8, N. Y.

Borneo: kustlin: mal Jav mal Bacj. totaal 1 mill. Dentro M.

totaal 2.5 mill. Binnenl: Dajaks 6 groepen. Proto M.
Ngadjoe 2d. 400.000.
Bahaan - Centraal 300.000
Klamantan NW 200.000
Iban „De Dajaks" - Md w. 200.000.
Poenan: japus in Centraal. 50.000

Celebes 4 mill. Mak. Boegin. Z.w. 2.5 mill.
Minahassa totaal ha. 500.000.
Toradja centraal bijk. 200.000.
Zd van bin. Sadang 500.000.
O en Z.O. Loinang 100.000
Muri Laki 200.000.

Toala: wo. in Zw. beglaan: Wessaïde.

Kl. Soenda. eil. 3.5. mill. gemengde Proto Mal, naar O. (ook de Sae!.)
Alleen archaïsche resten: Bali Negrito. Papua, Australoïd, Negritos.

Bali ~~een~~ mill.
Lombok 600.000
Flores 500.000
Timor 700.000.
Alor Solor groep 150.000.
Soembawa 200.000
Soemba 100.000
Savoe 25.000
Rotti 60.000

Inhabitants.
425.000

Zd Nat. Timor - Inof. o.o. Last ant 1800]
Terminbar [75.000]
Aru 20.000
Kei 30.000.
Lun.

Alfuer - Hybrids:
Papuan x Polyn.

Nd Nat. Ceram 60.000
Halmah 50.000
Bachian 20.000.
Amboan 60.000

Medial Inof. 500.000.
Papuan Minimal. Negritos.

42. There are few other Islands in the world where native cultures have remained so nearly intact, even up to the present times, as in the E. Indies. It is unlikely, therefore, that the violent upheavals of our day will affect the heath of these Islands either profoundly or permanently.

III b 1-2 g

Mei 1945 Heden nacht Opg met Mej in het Paradijs

Holland ik mocht naar je verlangen
en vond 't niet - - -
Holland ik zocht naar je gezeten
je moed- beleid en trouw
en zoveel meer - - -

't was nacht aan - steeds voort de zon -
't was de duivel die het won -
- 't was God die ik niet meer vinden kon -
maar nu - ik zag: ~~dat~~ je herrees
en nog leeft - en nog hoop -

God laat ons niet langer de schaamte
maar herwin ons naast Uw Troon
Geef ons berouw en een geweten
en voer ons Heden - tot Uw Troon

III 51-2 h

INSTITUT ŒCUMÉNIQUE

SOUS LES AUSPICES DU CONSEIL ŒCUMÉNIQUE DES ÉGLISES

CHATEAU DE BOSSEY
(Vaud) par Céligny, Suisse
Adr. télégr. INSTITUT CÉLIGNY. Tél. 8.67.67

4597 8.46

Theses

Th. 0. Wesley. The road to church discipline is that of recreating communities.
(Cam & Ch. 11.)

thought the shortcomings of the security pact that was taking shape should be plain to all:

"[It is] a gilded façade for the old-style military alliance built exclusively on force or the threat of force . . . the type of alliance which great European powers have employed all through history without ever preventing a war."

Then he sailed into the veto power arrangements—which are still up in the air (*see* INTERNATIONAL). Under the proposed arrangement, said the Senator, Japan could have voted herself an acquittal on the seizure of Manchuria. Said he: "I know that it will be said that the present five great powers are peace-loving nations." But Japan, he remembered, was also referred to after the last war as "righteous and peace-loving."

All this seemed to mean that La Follette, a hard and skillful fighter, was going to oppose, when the time came, the U.S. Senate's ratification of whatever charter came out of San Francisco.

Said he: "I cannot underwrite gross violations of the democratic principles which can alone provide a political climate for enduring peace. . . . Let us never give our consent . . . to any extension of slavery, great power domination, or imperialism."

But no such offer was made. Old Cactus Jack, 76, is so busy watering his pecan trees, feeding chickens, "striking a blow for liberty" (with bourbon and a little "branch water" from the tap), and resting, that not even an offer of the Secretary of Statesship could lure him back to Washington.

Wyoming: a 20-room structure of brownstone and pine lumber with a towering cupola, newfangled plumbing and acetylene lights. Impressed, the Indians took to calling him the Big Father, his house the Big Tepee. But the Big Tepee was only a beginning. To house his 200 em-

Associated Press

JACK GARNER AT HOME
Too busy to be lured.

(Siehe Fotos Separat, 19
P. Stadler
23.01.2016)

though he might fit Lost Cabin.

Cried the visitor: "I've got Herefords in Texas but they don't grow big enough —get about the size of yearlings. I want to look at a full grown cow."

No Questions. In Indianapolis last week TIME Correspondent Edward C. Heinke took a sample of the evidence. He interviewed almost a dozen Indianapolis men taken at random from the list of

* Americanization of *Kriegsgefangene*.

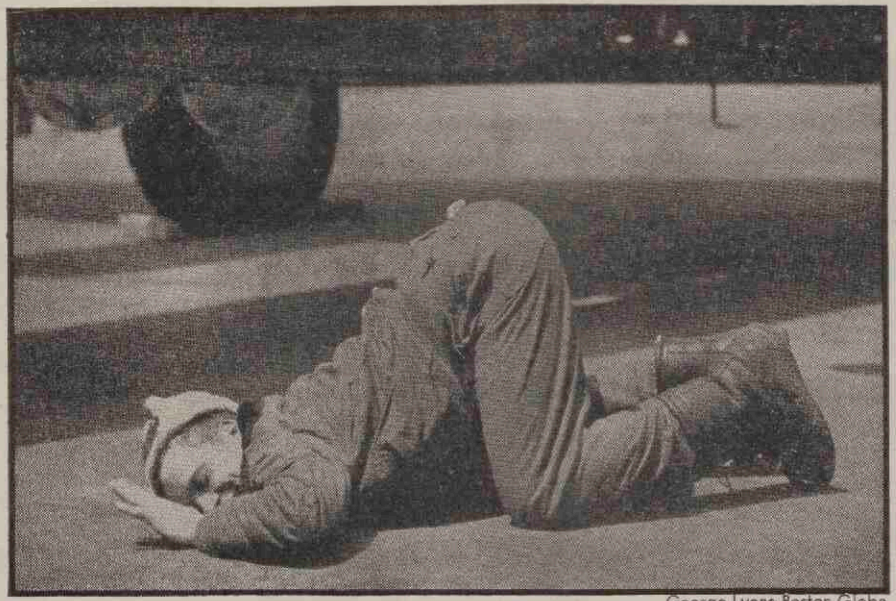

George Lyons-Boston Globe

G.I. & U.S. GROUND
Some wolf-yowled, some crossed themselves.

The Indianapolis veterans struck a common-sense common chord: the returned overseas soldier is no nerve-shattered civilian-hater who will explode into violent action if he does not get all he thinks he deserves. Said big (210 lbs.) 39-year-old ex-Pfc. Carl Emory Rainwater, veteran of three European invasions: "Listen, you turn the fellows loose in the community and in a couple of weeks you wouldn't know that they'd been in the Army." Said a 25-year-old ex-corporal, now a garage mechanic: "Most of the fellows are like me. Just don't ask a bunch of questions."

"No Sunday Talk." Heavy-set George Wilbur Crutcher, 24, Negro ex-quartermaster staff sergeant, had had five years of Army service. Before the Army, his best job had paid him $18 a week. Now he works in a tire plant at about $50 a week. Did he think the Government owed him something special? Said ex-Sergeant Crutcher: "I don't expect a thing that a civilian wouldn't get too. We're all in the same class. And that's from the heart—no Sunday talk." Said ex-T/5 Glenn Harrison Jr., whose mustering-out pay helped him and his sister set up a small cleaning shop: "Some of the boys think that the Government owes them a living, but most of them don't. I know I'm going to have to get out and make it myself, and that's what I'm doing."

OUTSTRIPPING TIME

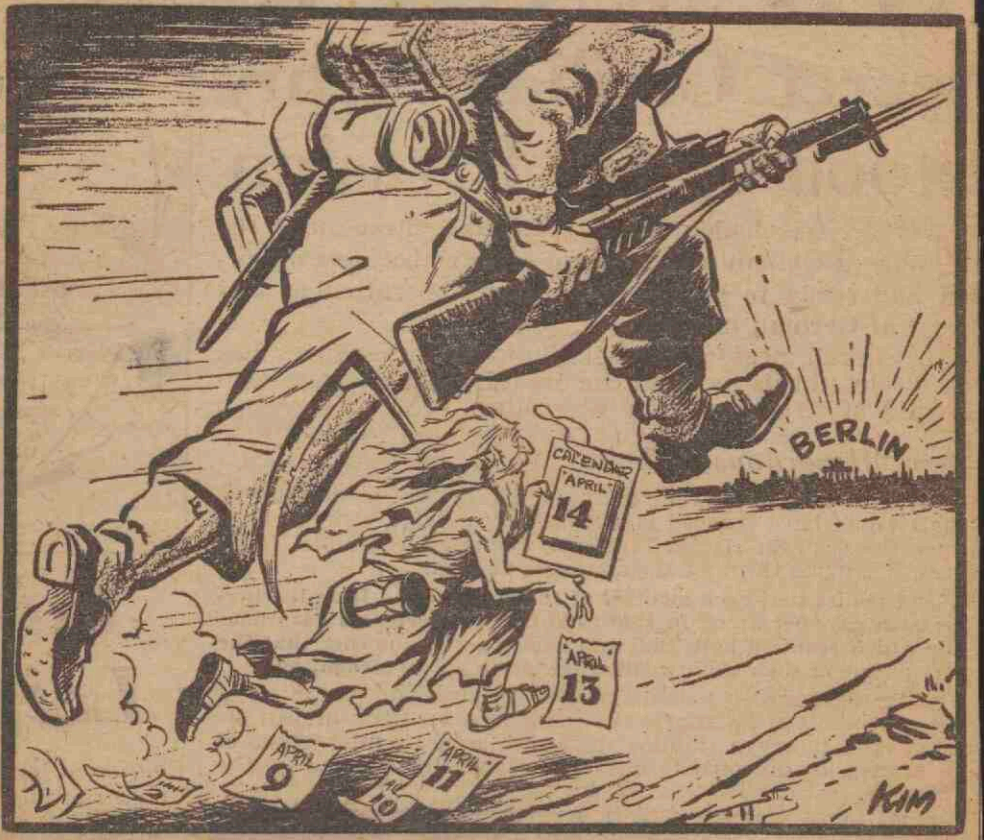

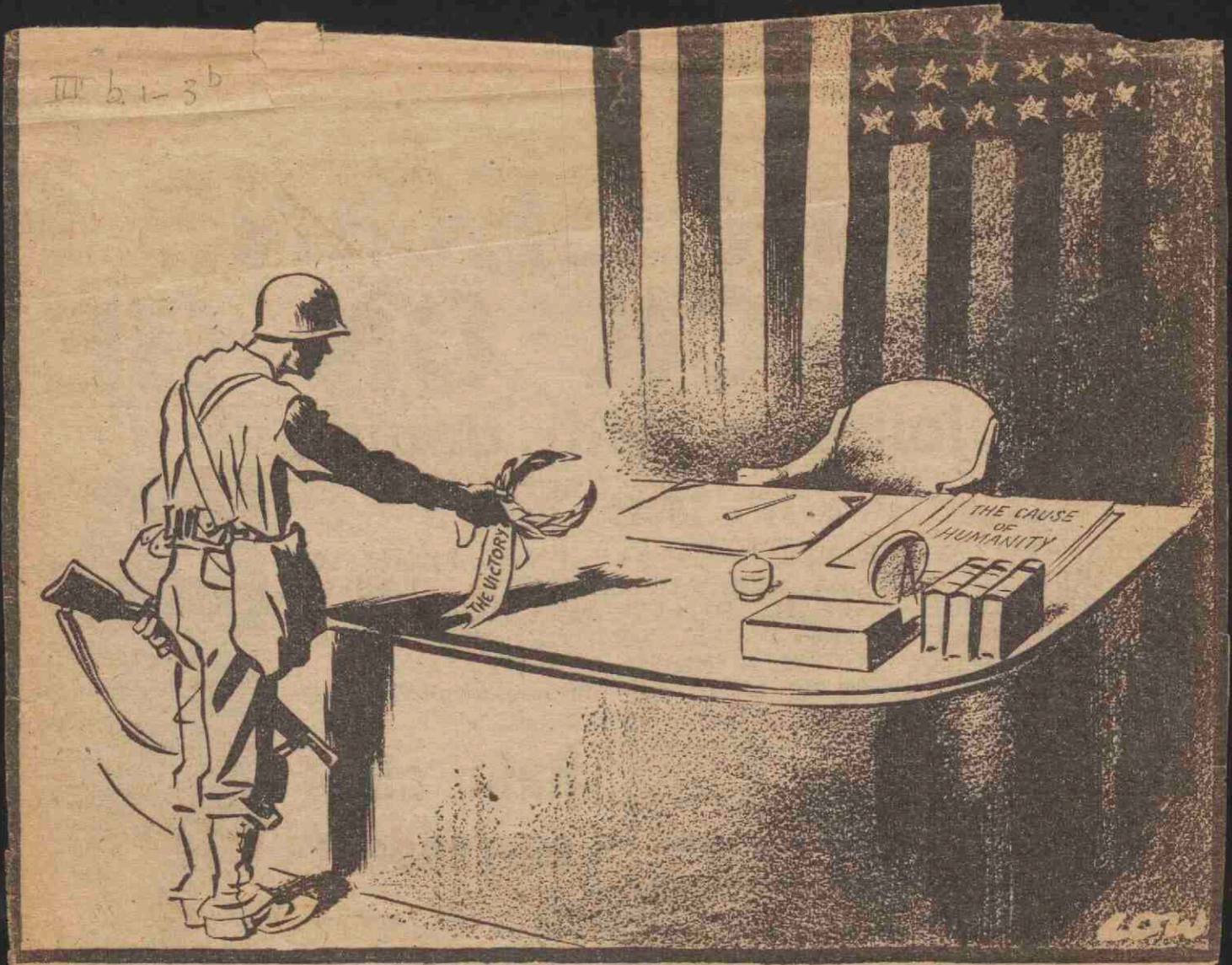

LAST TRIBUTE

(Copyright in All Countries)

III '51 - 4a

Keterangan resmi dari Pemerintah

Djalannja kedjadian-kedjadian sesoedahnja Djepang menjerah, menjebabkan kekoesoetan dan kebingoengan besar, dan menjebabkan djoega bahwa roepa-roepa keadaän, jang boekan boeatan pemerintah, jang sampai sekarang menghalangi pemerintah itoe mengoemoemkan lebih landjoet dalam garis-garis besar, maksoednja dalem hal perobahan tata-negara Keradjaan dan Indonesia.

Dasar-dasar perobahan² (oentoek jang mana menoeroet pewartaän tanggal 27 Djanoeari 1942, akan diadakan permoesjawaratan medja boender sekeradjaän sesoedahnja semoea bahagian dari Keradjaan bebas) soedah digambarkan dalam pidato Sri Baginda Maharadja pada tanggal 6 December 1942. Bagian pidato itoe jang terpenting, adalah sebagai berikoet:

„Dengan tidak mendahoe-
„loei pertimbangan-pertimba-
„ngan dari Conferentie-Kera-
„djaän, Kami pertjaja, bahwa
„mereka akan menjetoedjoei
„adanja satoe „PERIKATAN
„KERADJAAN", dalam mana
„Belanda, Indonesia, Suriname
„dan Curaçao toeroet tjampoer
„bersama-sama, sedang se-
„moeanja masing-masing akan
„mengoeroes keperloean tata-
„negaranja sendiri, tetapi de-
„ngan kehendak membantoe
„satoe sama lain. Kami ber-
„pendapatan, bahwa kemerde-
„kaan dan pekerdjaan bersama
„seperti jang digambarkan
„itoe, akan dapat memberi ke-
„koeatan kepada Keradjaan se-
„anteronja dan pada semoea
„bahagiannja oentoek menang-
„goeng djawab dengan penoeh
„atas segala kewadjibannja,
„kedalam dan keloear negeri.
„Dalam ke-adaan itoe, per-
„boeatan-perboeatan jang ber-
„dasarkan perbedaän djenis
„atau bangsa ta' boleh ada
„lagi. Hanja ketjakapan tiap-
„tiap orang dalam masjarakat
„dan keperloean dari berbagai-
„bagai golongan² jang boleh
„memberi pertimbangan dalam
„pimpinan Pemerintah".

Tambah lama tambah dalam ke-insjafan bahwa Keradjaän ini hanja bisa disoesoen baroe, berdasarkan azas-azas penghargaan sama tinggi dan pekerdjaan bersama. Dengan ke-insjafan itoe, timboellah roepa persekoetoean. Persekoetoean itoe meroepakan soeatoe bentoek baroe dalam riwajat. Tetapi dapatlah bentoek baroe itoe memberi kepoeasan jang penoeh kepada ke-insjafan nasional jang toemboeh besar selama pendoedoekan Djepang di Indonesia. Akan tetapi dalam kekoesoetan dan kebingoengan jang terdjadi ke-insjafan ini, boekan sadja memilih djalan mem-proklamer dengan bantoean pemerintah militer Djepang, soeatoe repoeblik Indonesia, akan tetapi terlebih poela dioesahakan soeatoe propaganda melawan orang Belanda dan kekedjaman terhadap semoea orang jang berlainan pikirannja jang demikian haibatnja, sampai tidak bergoena pengoemoeman jang dimaksoedkan itoe, djoega tidak sesoeai dengan kehormatan Pemerintah itoe. Djoega selama beriboe-riboean orang Belanda jang tidak dapat membela dirinja, dan jang soedah menderita tindasan jang terberat sekali dari pihak moesoeh masih berada dalam bahaja, dan selama semoea permoesjawaratan jang merdeka tidak dapat dilangsoengkan dari sebab roepa-roepa antjaman, tiada djalan sama sekali oentoek moelai soeatoe soesoenan perbaikan bersama-sama.

Sekarang dengan pertolongan Serikat kita, bahaja bagi orang jang dibebaskan dari interneran soedah koerang, dan roepanja soedah ada perbaikan sedikit dalam hal kemerdekaan pembitjaraan dan perhoeboengan. Dari sebab itoe datanglah waktoenja menjelenggarakan lebih djaoeh rentjana-rentjana Pemerintah jang didasarkan pada choetbah Seri Baginda Maharadja pada tanggal 6 December 1942.

Dasar-dasarnja Pemerintah pertama bahwa Pemerintah mengakoe sahnja toedjoean orang Indonesia oentoek mentjapai soeatoe kehidoepan nasional dan kedoea kejakinan Pemerintah, bahwa toedjoean ini bisa ditjapai memakai djalan epoloesi jang sah dengan pekerdjaan bersama-sama jang baik antara orang Indonesia dan orang Belanda.

Sebab itoe toedjoean rentjana-rentjana terseboet jaitoe memadjoekan Indonesia dengan tjepat mendjadi kawan sekeradjaan. Keradjaan jang ditoedjoekan disoesoen hingga didjamin kehormatan nasional masing-masing bangsa jang toeroet dalam keradjaan itoe. Dengan maksoed itoelah markas pemerintah (central) dinegeri ini akan disoesoen baroe dengan djalan jang sah. Markas Pemerintah ini akan terdiri dari soeatoe perwakilan rakjat dan soeatoe madjelis kementerian. Perwakilan rakjat jang didasarkan demokrasi dan terbanjak anggautanja orang Indonesia asli. Soeatoe badan kementerian dibawah Goebernoer Djendral, sebagai wakil Seri Ratoe. Pemerintah ini akan mengatoer segala hal-hal didalam negeri, dan dibawahnja soeatoe desentralisasi jang lengkap akan mengoeroes semoea keperloean daerah dan kota-kota. Hak memilih anggauta badan perwakilan itoe soeatoe soal jang perloe diroendingkan lebih djaoeh. Akan tetapi hak ini wadjib didasarkan atas kemerdekaan penoeh terdjadinja pemandangan oemoem dan atas perwakilan pendoedoek-pendoedoek dalam segala golongan-nja jang teroetama.

Menoeroet perdjandjian Sri Baginda Maharadja, Indonesia akan dioendang oentoek soeatoe persekoetoean jang sempoerna dalam Keradjaan. Sebab itoe, organisasi Keradjaan ini akan disoesoen dari para-sekoetoe sekeradjaan itoe. Bentoek jang akan diberikan pada azas fikiran ini, akan ditetapkan oleh peroendingan-peroendingan di permoesjawaratan medja boender dan dengan andjoerannja dikerdjakan oleh badan-badan Keradjaan jang koeasa memboeat oendang-oendang. Djoega soal-soal sebagai soal bendera sendiri oentoek Indonesia, disamping bendera Keradjaan, akan dipoetoes berdasar oesoel-oesoel dari permoesjawaratan medja boender itoe. Adanja orang Indonesia dan lain-lain pendoedoek jang boekan toeroenan Belanda masoek dalam djabatan sekeradjaan sekarang djoega akan diperloeaskan dengan atoeran tertib.

Atoeran-atoeran dan badan-badan jang masih bersandar perbedaan bangsa atau dirasakan sebagai perbedaan bangsa akan lenjap atau dirobah. Oempamanja adanja soeatoe bestir Belanda dan soeatoe bestir Indonesia masing-masing akan dihilangkan dan djoega kehakiman hoekoeman jang terpisah menoeroet bangsa. Angkatan pendoedoek dari segala bangsa lain dari pada Belanda dalam semoea djabatan oemoem akan dilangsoengkan dengan koeat sampai pangkat jang paling tinggi serta pekerdjaan bersama-sama akan dilakoekan atas dasar bersama kedoedoekan antara semoea bangsa. Begitoe djoega dalam lingkoengan peroesahaan orang-orang Indonesia, peranakan Tionghwa dan lain-lain pendoedoek jang boekan toeroenan Belanda haroes mendapat tempat jang selajaknja dalam pekerdjaan staf dan dalam pimpinan.

Pengadjaran dan pendidikan mesti dirobah sampai hilang selekas-lekasnja boeta hoeroef itoe dan djoega soepaja memboeka oentoek poetera negara segala roepa pengadjaran jang perloe oentoek masjarakat. Dalam hal ini oentoek melebarkan dasarnja toekar menoekar goeroe dan moerid dengan negeri Belanda dan lain-lain negeri akan diperloekan. Djoega kemadjoean keboedajaan Indonesia akan di-indahkan dengan sepenoeh-penoehnja. Berhoeboengan hal ini tidak akan diloepakan soeatoe penerangan bagi rakjat jang djoedjoer dan loeas.

Bahasa Indonesia dan lain bahasa Boemipoetera jang oetama akan diperloeaskan menoeroet rentjana dan tertib, soepaja mentjoekoepi oentoek keperloean modern dengan maksoed soepaja bisa dipakai oentoek kehidoepan keboedajaan, sosial dan ekonomi seanteronja. Pengakoean bahasa Indonesia sebagai bahasa negara resmi disebelah bahasa Belanda akan dilangsoengkan sama sekali. Djoega pengetahoean bahasa Belanda dan bahasa doenia jang terkemoeka akan dimadjoekan dengan koeat.

Politiek perekonomian dibawah soeatoe pimpinan Pemerintah jang koeat dan tertib, akan ditoedjoekan kepada mengembalikan dan membesarkan kesentausaan rakjat antara lain dengan mendirikan organisasi-organisasi jang lajak dan dengan memboeat rentjana-rentjana jang baik. Dalam hal ini akan diberikan keloeasan oentoek mendirikan peroesahaan besar, sedang dan ketjil poenjanja pendoedoek dari semoea golongan dan sebaliknja toeroet tjampoernja orang Indonesia dan Tionghwa dan Arab peranakan dalam peroesahaan besar akan dimadjoekan. Dengan semoea djalan, tidak keloepaan indoestrialisasi, akan dioesahakan tambahnja pengasilan (produksi) dan perbaikan pembagian penghasilan rakjat senegeri. Djoega akan dimadjoekan dengan koeat adanja soesoenan modal sendiri. Dasar-dasarnja kesedjahteraan akan diperkoeatkan dengan djalan bekerdja bersama-sama jang berfaedah dengan negeri Belanda dan negeri-negeri loear dengan memperhatikan sepenoeh-penoehnja toedjoean jang telah diterangkan diatas.

Soeatoe pengrawatan sosial jang mengenai semoea tingkat masjarakat diwadjibkan terlebih perloe lagi dari pada dahoeloe, oleh karena kekaloetan masjarakat jang disebabkan oleh perang dan pendjadjahan Djepang itoe. Keadaan mata wang (muntwezen) akan disehatkan selekas-lekasnja, dengan oesaha sementara waktoe, agar soepaja dengan mengindahkan kedoedoekan perekonomian dan keoeangan Indonesia didoenia, ditetapkan pada dasar jang tegoeh.

Akan dibentoek tentara jang koeat didasarkan ketegoehan oemoem membela dirinja, dalam tentara mana semoea golongan bangsa diwadjibkan ikoet dan semoea golongan bangsa berhak toeroet.

Kewargaan negara Indonesia akan mendapat isi jang tegas berdasar persamaan kedoedoekan antara semoea golongan, serta akan diperhatikan djoega keperloean hoekoem jang istimewa oentoek beberapa golongan rakjat. Berhoeboeng dengan hal ini, maka beberapa soal, mitsalnja soal tentang hak tanah, haroes diselesaikan.

Pembangoenan negara Indonesia hanja dapat ditjapai dengan bekerdja bersama-sama jang soenggoeh-soenggoeh antara pendoedoek-pendoedoek dari pelbagai bangsa, dan antara negeri Belanda dan negeri Indonesia. Kedoea negeri ini banjak lebih koeat apabila mereka bersatoe daripada apabila mereka berdiri sendiri-sendiri. Pembangoenan baroe terseboet diatas haroes dimoelai selekas-lekasnja, soepaja djangan kemelaratan, kemiskinan dan kekatjauan oemoem akan bertambah-tambah hingga hampir tidak bisa diperbaiki lagi. Keroegian dan pengroesakan jang sekarang bertambah haibatnja haroes dihentikan. Pembangoenan baroe tahadi dapat dimoelai dengan perobahan² menoeroet tjara jang sah. Sebab itoelah Pemerintah berseroe kepada semoea orang jang menghargai dalam hati sanoebarinja kepentingan-kepentingan negeri ini, soepaja mempersatoekan kekoeatannja pada dasar jang terseboet ini.

Pemerintah jakin, bahwa tindasan-tindasan dan propaganda jang dilakoekan oleh Djepang beberapa tahoen, serta keadaan negeri ini telah ditoetoep belaka dari doenia loear selama beberapa tahoen dan djoega kekatjauan dan kesoesahan jang datang dalam waktoe perobahan sesoedahnja tindasan-tindasan itoe, telah menjebabkan beberapa perboeatan dan pengloearan pikiran dan napsoe jang dalam masa keadaan biasa ditjegah menoeroet oendang oendang hoekoem. Pemerintah insjaf, bahwa dasar bekerdja bersama-sama hanja akan didapat, djikalau sebab-sebab diatas tahadi dihitoeng dan diperhatikan dengan sepenoeh-penoehnja oleh kedoea pihak dalam menimbang pelbagai tindakan-tindakan. Dasar bekerdja bersama-sama tidak akan diperoleh apabila orang Belanda dan orang Indonesia menoeroeti sadja pengaroehnja perasaan jang disebabkan oleh kedjaman-kekedjaman jang telah terdjadi.

Meskipoen banjak perboeatan jang telah dilakoekan diwaktoe dan sesoedah pendjadjahan Djepang boleh diloepakan, maka ada djoega perboeatan-perboeatan jang haroes diselidiki oleh hakim goena memoeaskan perasaan keadilan oemoem. Barangsiapa dengan sengadja memboeat kedjahatan pada sesama pendoedoeknja baik dengan djalan bekerdja bersama- sama dengan kerelaan hati dengan moesoeh, maoepoen dengan melakoekan kedjahatan terhadap orang-orang atau barang-barang atau dengan menjoeroeh orang lain melakoekannja, akan menanggoeng djawab atas kesalahan tadi itoe.

Milik jang telah dirampas oleh moesoeh atau orang lain seberapa boleh akan dikembalikan kepada jang berhak. Selainnja ini, maka soal keroegian jang diderita karena peperangan akan diselidiki sendiri. Dalam penjelidikan ini mesti ditimbang baik tenaga orang-orang jang berhoeboengan, maoepoen tenaga masjarakat oemoem, sedang dalam penimbangan ini djoega kesedjahteraan rakjat jang mendjadi penoentoen jang terpenting.

Achirnja maka segala sendjata-sendjata jang telah diserahkan oleh moesoeh dengan melanggar peratoeran kepada orang jang tidak berhak, ataupoen jang telah dirampas mesti dikembalikan kepada Serikat. Jang boleh membawa sendjata hanja orang-orang jang berhak, karena pekerdjaan mereka, atau karena dapat idzin daripada Pemerintah jang sah.

Pembangoenan baroe negara Indonesia tahadi perloe dimoelai selekas-lekasnja. Perpetjahan jang ada pada waktoe sekarang ini mendjoeroemoeskan negeri ini lebih lama lebih segera dalam keadaan jang berkatjau dan tidak beratoeran, jang tidak dapat diterima oleh pendoedoek negeri dan doenia internasional. Sekaranglah saat jang terbaik bagi semoea orang jang soeka toeroet mewoedjoedkan pembangoenan baroe terseboet, soepaja bersatoe.

Diterangkan poela, bahwa Pemerintah bermaksoed akan moelai permoesjawaratan medja boender jang telah didjandjikan dengan selekas-lekasnja. Oentoek itoe djoega perloelah keamanan dan ketenteraman kembali lagi, agar soepaja dapat dilakoekan pemilihan wakil-wakil dari Indonesia dengan segera dan dalam peroendingan jang lepas dari bahaja antjaman.

Seantero negeri mengharapkan saat pembangoenan baroe bisa dimoelai. Saat dimana ketjilakaannja manoesia demikian banjak bisa diringankan. Pemerintah dengan amat doekatjita melihat tambah besarnja perpetjahan disebabkan oleh roepa-roepa keliroe pengertian dan kepanasan hati.

Pemerintah jakin bahwa kedoea pihak mempoenjai kemaoean keloear dari perselisihan dan pertengkaran ini dan ingin moelai pekerdjaan soesoenan baroe. Pemerintah, dengan apa jang telah diterangkan lebih dahoeloe, soedah menoendjoekkan kepada semoea pendoedoek djalan jang memperkenankan memberhentikan pertempoeran ini jang tidak bisa berhasil kebaikan.

III b2 - 4b

Verklaring van de Indische Regeering

De loop der gebeurtenissen na de overgave van Japan heeft ertoe geleid, dat groote verwarring is ontstaan en dat omstandigheden, die niet door de Regeering in het leven zijn geroepen, haar tot dusverre hebben belet, de voornemens tot staatkundige hervorming van het Koninkrijk en van Nederlandsch-Indië in hun hoofdlijnen verder bekend te maken.

Reeds in 1942 werden de grondslagen van de hervorming, waarvoor op 27 Januari een rijksconferentie was aangekondigd, na de bevrijding van alle gebiedsdeelen, in een rede van Hare Majesteit de Koningin op 6 December geschetst. De voornaamste passage luidt:

„Ik stel mij voor, zonder vooruit te loopen op de adviezen der rijksconferentie, dat zij zich richten zullen op een Rijksverband, waarin Nederland, Indonesië, Suriname en Curaçao tezamen deel zullen hebben, terwijl zij ieder op zichzelf de eigen, inwendige aangelegenheden in zelfstandigheid en steunend op eigen kracht, doch met den wil elkander bij te staan, zullen behartigen.

Ik meen, dat zulk een zelfstandigheid en samenwerking aan het Rijk en zijn deelen de kracht kunnen geven om hun verantwoordelijkheid naar binnen en naar buiten ten volle te dragen.

Daarbij zal voor verschil van behandeling op grond van ras of landaard geen plaats zijn, doch zullen slechts de persoonlijke bekwaamheid der burgers en de behoeften van de verschillende bevolkingsgroepen den doorslag geven voor het beleid der Regeering".

Steeds dieper is het besef doorgedrongen, dat alleen op deze beginselen van gelijkwaardigheid en samenwerking het Koninkrijk kan worden herbouwd. Daarbij is de vorm van deelgenootschap naar voren gekomen, die nieuw is in de geschiedenis, doch die inderdaad aan het onder de bezetting gegroeide nationale zelfbewustzijn volle bevrediging kan schenken.

In de ontstane verwarring heeft echter dit zelfbewustzijn niet alleen den weg gekozen van de uitroeping, met medewerking van de Japansche militaire overheid, van een Republiek Indonesië, maar bovendien zijn een zoodanige propaganda tegen de Nederlanders en een zoodanige terreur tegen andersdenkenden ontketend, dat een bekendmaking geen nut zou hebben gehad en met de waardigheid der Regeering niet in overeenstemming te brengen viel. Zoolang duizenden weerlooze Nederlanders, die de zwaarste verdrukking door den vijand hadden doorstaan, in gevaar verkeerden en een vrije bespreking door bedreigingen onmogelijk werd gemaakt, was ook ieder begin van gemeenschappelijke reconstructie uitgesloten.

Nu door de hulp van onze bondgenooten het gevaar voor de bevrijde geïnterneerden is verminderd en eenige verbetering schijnt te zijn ingetreden ten aanzien van de vrijheid van spreken en van contact, is het oogenblik daar om het program der Regeering, gebaseerd op de rede van Hare Majesteit de Koningin van 6 December 1942, nader uit te werken.

De Regeering gaat uit van de erkenning van het rechtmatig streven der Indonesiërs naar een nationaal bestaan en van de overtuiging, dat dit streven door een goede samenwerking tusschen Indonesiërs en Nederlanders, langs den weg van een wettige evolutie te verwezenlijken is.

Doelstelling is daarom de spoedige ontwikkeling van Indonesië tot deelgenoot in een Koninkrijk, dat zoodanig is geconstrueerd, dat het nationaal zelfrespect van alle daaraan deelnemende volkeren wordt gewaarborgd. Daartoe zal op wettige wijze in dit land de centrale Regeering zoodanig moeten worden gereconstrueerd, dat zij bestaat uit een volksvertegenwoordiging op democratischen grondslag, in belangrijke meerderheid uit Indonesiërs samengesteld, en een raad van ministers onder den Gouverneur-Generaal als vertegenwoordiger van de Kroon. Deze Regeering zal de inwendige aangelegenheden van het land moeten besturen, terwijl daar beneden een doelmatige decentralisatie de regionale en locale belangen zal moeten behartigen. Het kiesrecht zal een onderwerp zijn van nader overleg, doch behoort te berusten op vrije vorming van de openbare meening en vertegenwoordiging van de burgerij in haar belangrijkste geledingen.

Indonesië zal overeenkomstig de toezegging van H. M. tot een volledig deelgenootschap in het Koninkrijk worden geroepen, welks organisatie dus uit de rijksdeelen zal worden opgebouwd. De vorm, aan deze grondgedachte te geven, zal door het overleg in de ronde tafel conferentie en de behandeling van haar voorstellen door de wetgevende organen van het Koninkrijk moeten worden bepaald. Ook vraagstukken als die van een eigen vlag voor Indonesië, naast die van het Koninkrijk, zullen op grond van de voorstellen der ronde tafel conferentie moeten worden beslist. De inschakeling van Indonesiërs en andere burgers van niet-Nederlandschen landaard in de diensten van het Koninkrijk kan aanstonds systematisch worden uitgebreid.

Regelingen en instellingen, die nog berusten op of gevoeld worden als rasdiscriminatie, zullen verdwijnen of worden hervormd. Zoo zal de scheiding tusschen een Nederlandsch en Indonesisch bestuur worden opgeheven, evenals de gescheiden strafrechtspraak. In alle openbare diensten zal de feitelijke opneming van burgers van niet-Nederlandschen landaard tot in de hoogste rangen met kracht worden doorgevoerd, evenals de onderlinge samenwerking op den voet van gelijkwaardigheid. Ook in het bedrijfsleven zullen Indonesiërs en andere burgers van niet-Nederlandsche herkomst hun plaats behooren te vinden in de stafbetrekkingen en de leiding.

Het onderwijs zal op zoodanigen voet moeten worden hervormd, dat zoo spoedig mogelijk een einde komt aan het analfabetisme en dat het voor de landskinderen openstelt iederen vorm van opleiding, waaraan de maatschappij behoefte heeft. Daarbij zal, ter verbreeding van den grondslag, uitwisseling met Nederland en het buitenland worden bevorderd, terwijl volle aandacht zal blijven gewijd aan de ontwikkeling van de Indonesische cultuur. Ook een eerlijke en ruime volksvoorlichting kan in dit verband worden vermeld.

De Indonesische taal en andere belangrijke inheemsche talen zullen systematisch verder worden ontwikkeld voor modern gebruik, zoodat het geheele cultureele, sociale en economische leven zich daarvan als voertaal zal kunnen bedienen. De erkenning van de Indonesische taal als officieele taal naast het Nederlandsch zal volledig worden doorgevoerd. Ook de kennis van het Nederlandsch en van de voornaamste wereldtalen zal krachtig worden bevorderd.

De economische politiek zal, onder systematische en krachtige leiding van de overheid, gericht worden op het herstel en de vergrooting van de volkswelvaart, onder meer door de oprichting van de daarvoor geëigende organisaties en door het tot stand brengen van deugdelijke werkplannen. Daarbij zal eenerzijds voor de ontwikkeling van groote, middelsoort en kleine bedrijven voor alle landaarden ruimte worden geschapen en anderzijds deelneming van Indonesiërs, Indo-Chineezen en Indo-Arabieren in groot-bedrijven worden bevorderd. Met alle middelen, waaronder industrialiseering, zal worden gestreefd naar een verhooging van de productie en een verbetering van de verdeeling van het volksinkomen, terwijl tevens de eigen kapitaalvorming met kracht zal worden bevorderd. Door een doelmatige samenwerking met Nederland en het buitenland zal, met volle inachtneming van de hierboven gegeven doelstelling, de grondslag van de volkshuishouding worden versterkt.

Als gevolg van de ontwrichting, die oorlog en bezetting hebben gebracht, zal een zich tot alle klassen in de maatschappij uitstrekkende sociale zorg meer dan ooit noodzakelijk zijn.

Het muntwezen zal, door voorloopige voorzieningen, zoo snel mogelijk moeten worden gezuiverd, om met inachtneming van de economische en financieele positie van Indonesië in de wereld op een vasten voet te worden gebracht.

Een krachtige weermacht zal worden opgebouwd op den grondslag van algemeene weerbaarheid, waaraan alle landaarden zullen bijdragen en waarin zij alle deel zullen hebben.

Aan het burgerschap van Indonesië zal een duidelijke inhoud worden gegeven, die de gelijkwaardigheid tot grondslag heeft, zonder nochtans bijzondere rechtsbehoeften van verschillende groepen der burgerij te verwaarloozen. In dat kader zullen verschillende vraagstukken, zooals het agrarische vraagstuk, een oplossing moeten vinden.

De wederopbouw van Indonesië is alleen te bereiken door werkelijke samenwerking tusschen de burgers van verschillenden landaard en tusschen Nederland en Indonesië, die tezamen een veel sterker geheel kunnen vormen, dan ieder op zich zelf. Die wederopbouw moet snel ter hand worden genomen, omdat anders de algemeene verarming en verwildering zulke afmetingen zullen aannemen, dat herstel haast niet meer mogelijk zal zijn. Er moet een einde komen aan de steeds verdergaande afbraak en verwoesting. Alleen door daarbij den wettigen weg te volgen van hervormingen kan dit proces in gang worden gebracht. De Regeering doet dan ook een krachtig beroep op allen, dien de belangen van dit land aan het hart liggen, hun krachten op dien grondslag te vereenigen.

De Regeering is zich daarbij volkomen ervan bewust, dat de jarenlange Japansche verdrukking en Japansche propaganda, de jarenlange afsluiting van de buitenwereld, evenals de verwarring en de nood van het op die verdrukking volgende overgangstijdperk oorzaak zijn geweest van allerlei handelingen en uitingen, die onder normale omstandigheden met de strafwet zouden zijn bestreden. Zij beseft, dat een basis van samenwerking alleen bereikt kan worden, wanneer met deze omstandigheden bij de beoordeeling van allerlei feiten over en weer ten volle rekening wordt gehouden. Zij kan niet worden bereikt, wanneer Nederlanders en Indonesiërs de door vele gewelddadige gebeurtenissen opgewekte gevoelens zouden laten overheerschen.

Kan ten aanzien van veel van hetgeen tijdens en na de bezetting is gebeurd een streep door het verleden worden gehaald, ten aanzien van bepaalde handelingen zal de rechter uitspraak moeten doen, daar anders het rechtsgevoel geen bevrediging zou vinden. Diegenen, die willens en wetens aan hun medeburgers kwaad hebben berokkend, hetzij door vrijwillige samenwerking met den vijand, of door het plegen van of aansteken tot misdrijven tegen personen en goederen, zullen ter verantwoording moeten worden geroepen.

Ook zal, zooveel dat nog mogelijk is, een ieder behooren te worden hersteld in hetgeen zijn rechtmatig eigendom was, wanneer hem dit door den vijand of door anderen is ontroofd. Het vraagstuk van de oorlogsschade zal daarbij afzonderlijk moeten worden behandeld en bij de oplossing daarvan zal rekening moeten worden gehouden met de draagkracht der betrokkenen eenerzijds en met de draagkracht der geheele samenleving anderzijds, terwijl ook daarbij het herstel van de volkswelvaart het belangrijkste richtsnoer moet zijn.

Tenslotte zullen de wapens, die de vijand wederrechtelijk aan onbevoegden heeft uitgeleverd, of die door bepaalde personen zijn geroofd, aan de geallieerden moeten worden overgedragen en zal het dragen van wapens alleen geoorloofd kunnen zijn aan hen, die daartoe krachtens hun functie of krachtens een vergunning van het wettige gezag gerechtigd zijn.

Het is noodzakelijk, dat de reconstructie van Indonesië zoo spoedig mogelijk wordt aangevangen. De huidige verdeeldheid doet het land steeds verder afglijden naar den chaos, die noch zijn bevolking, noch de internationale wereld kan dulden. Voor allen, die deze reconstructie willen aanvatten, is het oogenblik daar om zich aaneen te sluiten. Bovendien is het de bedoeling van de Regeering om de in uitzicht gestelde ronde tafel conferentie zoo spoedig mogelijk te doen beginnen en ook daartoe is het noodig, dat de orde wederkeert, opdat tot de aanwijzing van de afgevaardigden uit Indonesië met voortvarendheid en in een van bedreigingen vrij overleg kan worden overgegaan.

Het geheele land wacht op het oogenblik, waarop de herbouw kan beginnen en de ellende, waarin velen verkeeren, kan worden verzacht. De Regeering ziet met groote bezorgdheid door misverstand en opwinding de tegenstellingen groeien. Zij is overtuigd, dat aan beide zijden de wil bestaat om uit het conflict te komen en tot constructieven arbeid te geraken. Zij heeft met het bovenstaande den weg voor allen aangegeven, waarlangs aan den onvruchtbaren strijd een einde kan worden gemaakt.

Siaran Kilat
Merdeka

Minggoe, 11 Nopember

Th. Repoeblik 1, 1945

SOERABAJA LAOETAN API DAN DARAH!!
Poetera Indonesia dengan semangat menjala berdjoeang teroes!

Kekedjaman Inggeris di Soerabaja memoesnahkan perikemenoesiaan
Majat rakjat Indonesia dan Tionghoa bertimboen

Berita dari T. K. R. Soerabaja, tgl. 11/11, 1945 pagi menjatakan.
Soerabaja dan sekitarnja hantjoer. Serangan Inggeris teroes-meneroes dari oedara, laoet dan darat. Bom, tank badja, meriam besar-besar dipergoenakan. Serangan dan tembakan membabi boeta. Perdjoerit, rakjat Indonesia, Indo, Tionghoa, Belanda, India d. l. l. mati. Majat-majat bertimboen-timboen diseloeroeh Soerabaja, sampai sekarang beloem diambil, karena tembakan dengan meriam oleh Inggeris dari laoet teroes-meneroes !

Ini pagi Inggeris-India madjoe menoedjoe kota dengan rakjat sebagai tameng, Rakjat Indonesia minta perhatian doenia Internasional. Ini berarti menanam bibit boeat perang doenia ke 3. Sampai laroet malam rakjat Soerabaja teroes di evakoeir keloear kota. Didjalan banjak jang kena peloeroe meriam.

POETERA INDONESIA DENGAN SEMANGAT MENJALA-NJALA TEROES BERTEMPOER

Radio Pemberontakan memberitakan:

Poekoel 9.15 pagi tgl. 10 Nopember, setelah diperintahkan oleh Poetjoek Pimpinan, Tentera Pemberontakan Rakjat di Soerabaja moelai melakoekan serangan pembalasan terhadap pasoekan-pasoekan pendoedoekan Serikat. Serangan pembalasan itoe dilakoekan setelah mesin-mesin terbang dan kapal-kapal perang Inggeris melakoekan pemboman hebat pada kota Soerabaja. Poen tank-tank digoenakan oleh pihak Inggeris. Pemboman jang membabi-boeta itoe meminta amat banjak koerban dikalangan pendoedoek, teroetama pendoedoek Tionghoa jang tinggal di Kramat Gantoeng. Oleh karena itoe pemimpin-pemimpin tentera pemberontakan rakjat menjeroe kepada pendoedoek Tionghoa seloeroeh Djawa oentoek menjoesoen soeatoe „Tentera Keamanan Pendoedoek Tionghoa", dan mengibarkan bendera Tiongkok sebagai pandji-pandji perang. Dalam seroean itoe ditegaskan perbedaan jang terdapat di Indo China antara pemerintahan pendoedoekan Tiongkok dan pemerintahan Inggeris. Indo-China Selatan jang dioeroes oleh balatentera Inggeris keadaan sangat katjau-balau. „Dimana Inggeris ada, disana timboel kekatjauan".

Bila Tentera Keamanan Pendoedoek Tionghoa itoe telah terbentoek, maka akan dioesahakan soepaja diakoei sah oleh pemerintah Chungking.

Selandjoetnja pemimpin tentera pemberontakan menjatakan sbb.:

„Kepada saudara-saudara saja jang telah goegoer dalam pertempoeran melawan kaoem penindas Inggeris, saja menjatakan banjak-banjak terima kasih, poen djoega atas nama rakjat djelata, jang pernah hidoep telan-djang dibawah penindasan asing. Pengoerbanan saudara-saudara itoe tidak akan sia-sia, karena dilakoekan oentoek membela Keadilan".

Kemoedian diminta dengan sangat kepada para Kiai, Alim Oelama dan orang-orang sakti, soepaja datang di Soerabaja oentoek memberi bantoean bathin kepada rakjat Soerabaja.

Sementara itoe pertempoeran hebat berlakoe teroes. Banteng-banteng Soerabaja bersoempah: „Lebih baik melihat Soerabaja mendjadi laoetan api dan berloemoeran darah daripada didjadjah kembali".

Tanggal 10 tadi malam dilakoekan serangan setjara besar-besaran.

Pasoekan-pasoekan „Berani Mati" ikoet serta dalam serangan itoe. Roemah-roemah dilingkoengan sarang-sarang Inggeris dan Gurkha dibakar oleh rakjat.

1 Mesin terbang ditembak djatoeh.

Poekoel 20.00 tadi malam seorang Tionghoa berpidato dalam bahasa Tionghoa tentang sangat banjaknja koerban dikalangan pendoedoek Tionghoa. Oleh karena itoe perloe dibentoek soeatoe „Tentera Keamanan Pendoedoek Tionghoa".

Seorang poeteri Tionghoa meminta perhatian pada Chungking, tentang kekedjaman Inggeris di Soerabaja. Ia berbitjara dalam bahasa Inggeris.

Roemah Sakit di Soerabaja penoeh orang-orang loeka-loeka, banjak diantaranja pendoedoek Tionghoa.

2 Pesawat Inggeris jang membom Soerabaja moesnah

Seorang Brigadier Djenderal Inggeris didoega djoega mati

Menoeroet berita ini pagi, djam 10.00 doea pesawat „Mosquito" Inggeris, jang satoe djatoeh hantjoer, dimana berada seorang Brig.-Djenderal Inggeris bagian artillerie, sedang jang satoe roesak hebat.

Selain dari itoe keroegian tentera India dan Inggeris di Soerabaja sangat besar.

„BETTER TO SEE SOURABAYA AFLAME THAN TO SURRENDER IT TO FOREIGN OPPRESSORS"

British planes shot down. A British brigadier supposed killed.

Many casualties among Indonesian & Chinese.

Report from Sourabaya, Nov. 10.

At 9.15 p.m., the People's Army at Sourabaya launched a large-scale counter attack on Indian and British troops, after British sea- and airforces heavily bombed and shelled the city, causing numerous casualties among the population, especially Chinese people.

The Commander of the Nationalist army urged the whole Chinese population of Java to erect a Chinese Peace Preserving Army. It is further reported that houses surrounding Indian and British positions were burnt down by Indonesian people.

At 20.00 a.m., a Chinese representative spoke before radio Sourabaya, revealing numerous casualties on the side of the Chinese population. „The forming of a Chinese army is urging", — he said. This short speech was broadcasted in the Chinese language.

A Chinese girl asked the attention of the Chungking govt. of B r i t i s h a t r o c i t i e s at Sourabaya, unparalelled in History.

Report from Sourabaya on Nov. 11: 2 British planes shot down. A British Brigadier is supposed among those killed in one of the planes.

Fierce fighting continues. The Indonesian population is fighting side by side with the Nationalist army. They solemnly pledged: „It is better to see Sourabaya burning down than surrender our beloved city to foreign oppressors."

Casualties among Indian and British troops are reported v e r y h e a v y.

WORLD'S STUDENT CHRISTIAN FEDERATION

THE FEDERATION TO ITS MEMBERS.....

CHRISTUS VICTOR was our last word to one another when we met at Amsterdam six years ago. These years of separation have only deepened our eagerness to affirm the same faith -- that Christ is Lord indeed. In the midst of all our suffering and struggle, God is at work. Through obedience to God in the fellowship of His Church and by searching the Bible, many of us have been given a sure hope in the face of chaos, a power of renewal in a period of severe testing, and a source of strength in the fight against evil.

We rejoice in the tremendous opportunities which confront the national movements, vastly different as their circumstances are. But we also feel a deep sense of agony for our fellow-members in the movements which are not yet able to meet with us, and in the parts of the world where the war still goes on. We feel too a deep sense of loss for those who have given their lives in many varying circumstances. Through all we believe that God reigns, and in Christ we find the Way, the Truth and the Life.

As we meet in the fiftieth year since the founding of the Federation our hearts are filled with gratitude for all that God has done through our fellowship in the past. We know also that in our second half-century very heavy tasks will be laid upon us. We need to think hard about the social forces which appear today in a new global setting. We see that the racial conflicts which afflict both East and West, the universal cry for freedom and social and economic justice, the unresolved tensions amongst the great powers, and the overwhelming dangers inherent in exclusive dependence upon technology all call for common thought and action. We need to seek God's guidance on the decisions involved; this cannot come without a fresh study of the Bible.

Multitudes of young people throughout the world, among them many students, have been thrown into a spiritual vacuum. This gives a chance for the Christian witness to be heard, and we must speak and live it with such conviction that its inherent truth may be believed and may prevail. If the Federation is to be true to its mission, its members must be loyal to Christ in all the tasks that face us throughout the whole wide world.

We wish to remind ourselves that the Federation is the total expression of the national movements, their life and their activities. The future strength and direction of the Federation depends entirely on what we do in each movement, and in each college and university.

By the grace of God, the world community of faith has remained unbroken through the war years and the forces of healing have been kept alive. God has answered our prayers of intercession. With repentance and dependence upon God, let us unite to proclaim the Lordship of Christ.

--The Officers and Executive of the World's Student Christian Federation, met in New York May 21-28, 1945. The first meeting of the Executive since 1939.

11:30

Please call

Dr. Enthoven

Circle 6-0426

when you come

in.

Also

Dr. Visman

Circle 5-8686

UNIVERSITY 4-7363

CHURCH OF THE MASTER

86 MORNINGSIDE AVENUE

NEW YORK 27, N. Y.

REV. JAMES H. ROBINSON
PASTOR

409 EDGECOMBE AVENUE
NEW YORK 32, N. Y.
EDGECOMBE 4-8152

III b pg5-1

THE COLOUR BAR AND RACE

Policy of British Missionary Societies

The following Statement of Views and Policy on the subject of the Colour Bar and Racial Discrimination in Dependent Territories is issued by the Conference of Missionary Societies in Great Britain and Ireland. The Executive Committee of the British Council of Churches associates itself with this Statement.

I

THE Conference of Missionary Societies in Great Britain and Ireland is deeply thankful for the repeated affirmation of responsible statesmen of the United Nations that there must be full freedom of opportunity for all the peoples of the world, without discrimination on racial grounds. It affirms that the prevention of the spread of such discrimination and the speedy elimination of it where it exists are obligations, not only of common justice, but also of the Christian Faith, which holds that mankind is made in the image of God and that all men, whether coloured or white, are of equal worth in the sight of God.

II

The Conference, therefore, urges that the British people, who through Parliament are ultimately responsible for the administration of British colonies overseas, should not tolerate in those colonies any artificial barriers to the progress and prosperity of the native inhabitants, and should support all Government efforts to remove them. According to clear evidence briefly summarized in the book " Colour Conflict " (Edinburgh House Press), such barriers at present exist. In Northern Rhodesia a colour bar, maintained by the White Trade Unions, prevents the employment of Africans on the railways or in the mines on other than low-paid unskilled work. A similar colour bar more extensive in scope, particularly in the municipal areas is firmly established in Southern Rhodesia which, though otherwise in effect an independent Dominion, still requires the formal sanction of the Crown for legislation affecting native interests. The exclusion of Africans in Southern Rhodesia and Kenya from large areas of their own country, and the hardship occasioned by the Pass Laws, are further examples of discrimination which are bound to be attributed to racial prejudice.

III

The Conference is well aware that great benefits have been brought to the native peoples through British rule, settlement and commerce, and that much further progress is being planned. It is confident that the people of this country, when alive to the facts, will demand fair play for every man whatever his colour, by which policy alone the spirit of true partnership in colonial affairs can develop. It would view with grave misgiving any changes in the

existing political status of African territories at present under British control which would impair or limit in any way the power of the British Government to give the fullest effect to this policy, or subject the native population to policies based on different principles. Any such abdication of responsibility by the British people would seem to be a breach of trust. It would delay indefinitely the fulfilment of the just hopes of the native people, and as a result would accelerate the growth of racial bitterness.

IV

The Conference strongly endorses the following words from a statement of the Episcopal Synod of the Church of the Province of South Africa, which though referring in the first place to the Union, have wider application. " We affirm that the effect of Colour Prejudice is cruel, wasteful and dangerous; cruel for it deprives those who are its victims of the opportunity of making full use of their capacities and talents, and so causes frustration and despair; wasteful, for it deprives the community of the skill of many which would otherwise be used for the benefit of all; dangerous, for unjust treatment meted out by one section of the community to another creates fierce and ever-increasing resentment, with results that no one can foresee."

SIGNATORIES

G. W. Broomfield, *Chairman*, Standing Committee of the Conference of Missionary Societies in Great Britain and Ireland; and *Secretary*, Universities' Mission to Central Africa.

Stanley H. Dixon, W. Dudley Dixon, H. M. Grace, *Secretaries*, Conference of Missionary Societies in Great Britain and Ireland.

J. McLeod Campbell, *General Secretary*, Missionary Council of the National Assembly of the Church of England.

Clement C. Chesterman, Baptist Missionary Society.

Max A. C. Warren, *General Secretary*, Church Missionary Society.

George S. Gunn, *Convener*, Foreign Mission Committee of the Church of Scotland.

A. M. Chirgwin, *General Secretary*, London Missionary Society.

W. J. Noble, *General Secretary*, Methodist Missionary Society.

Basil C. Roberts (Bishop), *Secretary*, Society for the Propagation of the Gospel.

H. J. N. Fentiman, *Secretary and Treasurer*, Overseas Mission Board, Episcopal Church in Scotland.

W. B. O'Brien, S.S.J.E., *Superior General* of The Society of St. John the Evangelist, Oxford.

Raymond Raynes, C.R., *Superior* of The Community of the Resurrection, Mirfield.

Margaret A. Backhouse, *Chairman*, Friends Service Council.

C. H. Shawe (Bishop), *Secretary*, Moravian Missions.

James Rae, *Convener*, Foreign Mission Committee of the Presbyterian Church of England.

Herbert G. Pirouet, *Secretary*, South Africa General Mission.

Gilbert Dawson, *General Secretary*, Sudan United Mission.

H. Philpott, *Secretary*, Churches of Christ Missionary Committee.

Norman P. Grubb, *Hon. Secretary*, Worldwide Evangelization Crusade.

A. H. Wilkinson, *Secretary*, British and Foreign Bible Society.

William Louden, *Chairman*, National Bible Society of Scotland.

T. Cullen Young, *General Secretary*, United Society for Christian Literature.

Alexander McLeish, *Survey Editor*, World Dominion Press.

G. Stanley Smith, *Brigade Secretary*, on behalf of the Executive of the Boys' Brigade.

A. May Curwen, *National General Secretary*, Young Women's Christian Association.

Issued by

THE CONFERENCE OF MISSIONARY SOCIETIES IN GREAT BRITAIN AND IRELAND

Edinburgh House, 2 Eaton Gate,
London, S.W.1